

Mál nr. 274/2002

M
og
A
og
V

Bifreið ekur á hund á Miðnesheiði 05.07.2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið 09.12.2002.
2. Skýrsla lögreglu dags. 10.07.2002.
3. Tjónstilkynning eiganda hunds til V dags. 22.10.2002.
4. Tjónsskoðun vegna bifreiðar.
5. Bréf A til Úrskurðarnefndar dags. 02.03.2003.
6. Bréf V til Úrskurðarnefndar dags. 08.01.2003.
7. Bréf eiganda hunds til Úrskurðarnefndar dags. 08.01.2003.
8. Samþykkt um hundahald í Miðneshreppi og víðar dags. 01.09.1987.
9. Samþykkt um hunda- og kattahald í Hrísey.
10. Umsókn um leyfi til hundahalds.
11. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 1025/2002.

Málsatvik.

Föstudaginn 05.07.2002 um kl. 17.00 var bifreið, sem tryggð var lögboðinni ábyrgðartryggingu ökutækja hjá A, ekið Sandgerðisveg til austurs. Hundurinn B hljóp skyndilega í veg fyrir bifreiðina og náði ökumaður bifreiðarinnar ekki að stöðva með þeim afleiðingum að hundurinn varð fyrir bifreiðinni og drapst. Bifreiðin var sögð á 90 km hraða miðað við klukkustund, veður var skýjað og rigning og akbraut malbikuð. Nokkru áður hafði eigandi hundsins verið að þjálfa hundinn og var staddur allfjarri veginum. Þegar þjálfun var lokið og hundurinn kominn inn í bifreið og sérstök þjálfunaról verið losuð af hundinum gerðist það að hundurinn hljóp eða stökk frá eiganda sínum, en eigandi segir hundinn hafa fælst þegar spói hafi flogið hjá. Hundurinn virðist hafa komist út úr bílnum um opna hurð eða glugga og hvarf eiganda sjónum. Við leit að hundinum kom eigandi þar að er ekið hafði verið á hundinn.

Álit.

Um tjón af völdum skráningarskyldra vélknúinna ökutækja gildir eins og kunnugt er hlutlæg bótaábyrgðarregla og ber eigandi skráningarskylds ökutækis ábyrgð, án tillits til sakar, á tjóni af völdum bifreiðarinnar, en heimilt er að lækka bætur eða fella niður vegna tjóns á munum vegna sakar eiganda munar. Óumdeilt virðist í málinu að á vettvangi hafi verið í gildi samþykkt um hundahald, sem kveður á um að hundar skuli vera í taumi á almannafæri. Óumdeilt er og að ábyrgðartrygging hundsins hjá V taki til þess tjóns á bifreiðinni er hlaust af lausagöngu hundsins og eigandi hundsins kann að bera ábyrgð á lögum samkvæmt. Nokkuð þykir á skorta á að eigandi hundsins hafi sýnt þá varkárni er krafist er við meðferð óþjálfðra hunda og þykir með hliðsjón af atvikum rétt að lækka bætur til eiganda hundsins um helming vegna eigin sakar. Hundurinn var ábyrgðartryggður og þykir rétt að bótaréttur eiganda bifreiðarinnar vegna tjóns á bifreiðinni sé að hálfu í samræmi við bótarétt eiganda hundsins, en ábyrgð verður ekki lögð á eiganda hundsins nema á grundvelli sakar.

Niðurstaða.

Tjón á bifreiðinni bætist að hálfu úr ábyrgðartryggingu hundsins B. Tjón eiganda hundsins B bætist að hálfu úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar.

Reykjavík 21. janúar 2003

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sveinbjörnsson hrl.

Jón Magnússon hrl.